

Скокъ с. м. съ чл. Скокътъ 1) прыжокъ: Котката съ единъ скокъ сграбчи мишката. 2) водопадъ: Това е скокътъ отъ рѣката Маринкина, кой, като тече горѣ по равнината тихичко, заведнажъ са счупва, спуска са отъ една канара. Зк. 132.

Сколио́ с. с. (вм. школио) школа: „Даскаль-ть“ дълженъ бѣше да въведе у своя-тѣ школа или сколио още и гръцкъ филадѣ, октоихъ и псалтыри. Л. Д. 1869 р. 160.

Сколовранецъ с. м. черный—дроздъ: Посвѣршилъ съ куши врабецъ За девойка подмрежица; Си покани, Си пособра Сто свато и сколовранци. М. 23.

Скóменъ с. м. (син. столъ) стуль. Д.

Скóпе имя собств. города. Скóпски пр. Скопиѣ града по край тіокъ Вардаръ. М. 125. Скопиѣ широко. М. 143. Меглено моме хѣбово Меглено скопскоabolко—Па ѡе те тебе однесемъ, На бело Скопе големо. В. 341.

Скóпусъ с. м. (вм. прокопия), прокъ: А то да ходишъ връцъ на самъ, връцъ на такъ, то не си е работа и нѣма скопусъ отъ та-кива умища. Зк. 48.

Скóпчамъ ил. св. соединю: Достиженіе-то на тѣхъ цѣль скопчано съ значителни трудности. Л. ХI. Тель-ть А е скопчанъ съ дѣл-гий тель. Л. Д. 1876 р. 84.

Скóпъ ил. св. Скопиавамъ ил. дл. оскоплю, скоплю, лѣгчу: Ско-пѣва кучета-та. Сир. не връши ни една работъ. Ч. 222.

Скорбялень пр. крахмальный: Индустрія шекерна, скорбялна и керемидарска. Л. Д. 1870 р. 139.

Скóренъ с. м. сапогъ: Я извади ми мои-те скорни, Да ми из-міешъ бѣли-ве подзе! Кога изваде десви-отъ скорень, В часотъ го позна. М. 460. Треки орель носигъ отъ юнака нога—со се жалти скорни. М. 245. Копамъ дуника до колена (скорни). М. р. 530 (там.).

Скорнамъ ил. св. Скоривамъ ил. дл. разбужу, бужу: „Акъ съ успіямъ, да ме скорнишъ“. М. 171. Го скоривать свѣти Димитріа: „Стани брате, свѣти Иліа, Оти сумъ те забора’илъ“. М. 41. Той спіетъ во бѣла гердека — — А ’убава не’еста ми слушать, Страмъ е било юнака да скорнитъ. М. 65. „Богъ да убіетъ твоя-та майка, Ти що те скорна рано въ неделя—И ми те пуши палена жетва, Жичменъ да жніешъ, лѣбъ да доберишъ. М. 131. „Бо ли снахо хѣбово! Стани ми снахо, легни си, Че ти плаче машко дете, И га Стомъ ке дойде, Лѣзъ ке те тебе скорнамъ“. В. 131.

Скóро нар. 1) скоро, быстро: Ако не ти ѿ дадат скоро да си додеш. Д. 74, б. Скоро, снахо, дай да ѹмъ, на госте самъ билѣ. Кп.